

Våra nya religioner del 16 **Jakten**

Det finns många människor som förfasar sig över oss jägare. Hur kan vi döda djur? Självä äter de prinskorvar och hamburgare som aldrig förr. Produkterna ligger förpackade i plast och kommer från en fabrik. Då handlar det inte om döda djur. Alltså det är samma människor som säger både ja och ibland säger de så. Kanske är det nutidsmänniskans karaktär som visar sig. Den så kallade dubbla tungan som är tudelad som ormens tunga. Det vi har gemensamt är att vi förfasar oss över offentliga avrättningar som sker i islamska länder. Offentliga halshuggningar där människor tas tillfånga och anklagas för att ha gjort horribla saker. Det blir absurt och överklagt på något sätt. Bäst är att stanna hemma och läsa en kvällstidning. Vad som står där är väl sant? Feta rubriker om hur människor hängs ut som brottslingar, ormmoraliska smitare, svikare och allt som gör en människa till det svarta fåret. När drevet går så kommer pengarna in i kassaflödet. Vi älskar tydligen när blodet rinner och individer blir avslöjade. De får vad de förtjänar?

Det är som att det finns ett dolt hat i folkmassan som kräver offentliga avrättningar. Och den proceduren har sina tjänare. De som gräver fram den så kallade ”skiten”, som tjänar det trösterika syftet att det finns större syndare än jag själv. De som är mer skitiga än jag och är större egoister. ”*Vadå, jag är en mus i jämförelse med drakarna!*”

Våra grävande journalister hittar alltid offer för övermakten. Offret, den lilla människan, som kommer i kläm. Kanske finns det sådana fall men i allt jagande efter det smutsiga övervåldet så finns det en fördömelse som är total. Folkdomstolen kan inte visa någon barmhärtighet utan kräver korsfästelse, igen och igen.

Det var en bilhandlare i en småstad som var väldigt duktig på att sälja bilar. Hans företag växte snabbt och han var helt klart den största i staden efter några år. Människor började prata. Inte går det att ha en sådan framgång utan att mygla med skatter, avgifter, bokföring och alla andra ekonomiska krångligheter för att komma runt och slippa skatt. Snart blev det en sanning eftersom alla trodde på ryktet. En dag ville någon vara en hjälte. Han polisanmälde bilhandlaren. Ekonomisk brottslighet var dagligen rubriker i pressen på den tiden. Polisen kom och hämtade bilhandlaren. Han fick sitta i häkte medan utredningen pågick. Dagen därpå var det stora rubriker och ingen kund kom till bilfirman. Efter två veckor ringde agenturerna för de bilmärken han sålde. Alla ville bryta partnerskapet. Han var inte längre välkommen att sälja deras bilar. Efter tre månader gick firman i konkurs. Det tog två och ett halvt år innan polisen var färdig med utredningen. Bilhandlaren friades från alla anklagelser och inga oegentligheter gick att hitta. Det blev en notis på fem rader i lokaltidningen. Ingen ville prata med honom eller kännas vid honom. Han var ute i kylan trots frikännandet. Staten beviljade honom inte något skadestånd. Folket ansåg att han hade tjänat så mycket pengar ändå på sina bilaffärer.

*Per-Arne Bengtsson, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se*